

Таємниці маєтку шипів (Чаклунство шипів #1.5)

КУПИТИ

Анотація книги «Таємниці маєтку шипів»

Елізабет, Натаніель і Сайлес опиняються замкнуті в магичній пастці старовинного чаклунського маєтку саме в той час, коли зобов'язані готувати міський бал Зимового Сонцестояння.

Допитливі репортери оточили маєток Торнів, прагнучи назбирати пліток про наймогутнішого чаклуна міста та бібліотекарку, яка вкрала його серце. Але відбувається щось дивне: чари, які мали б захищати мешканців, невідь-чому насильно утримують їх всередині. Відрізані від зовнішнього світу, вони змушені об'єднати зусилля, щоб виявити джерело несправної магії.

Старий чаклунський дім наповнений несподіванками і давніми таємницями, він вимагає особливої плати від закоханих. Елізабет та Натанієлю доведеться як ніколи покладатися на свої почуття, щоб залагодити ситуацію. Детальніше про книгу

Книга «Таємниці маєтку шипів» — це романтичне фентезі американської письменниці Марґарет Роджерсон і динамічне продовження «Чаклунства шипів». Елізабет разом із Натаніелем починають нову сторінку в їхньому спільному житті, та коли до маєтку чоловіка повертається Сайлес, то місцеві намагаються дізнатися найпікантніші подробиці зі стосунків бібліотеки й могутнього чаклуна. Ходили різні чутки, яким саме чином Елізабет вкрала серце Торна, але дівчина надавала перевагу не зважити на погослоси. Героїню більше тривожила поведінка охоронців і служок садиби, вони здавалися їй надто підозрілими, і одного дня тінь сумнівів перетворилася в реальну загрозу для стосунків. Міцний зв'язок, що огорнули таємниці

Дім, що мав захищати Натаніеля, перетворився на справжню в'язницю, з якої напрочуд складно втекти. Він почав випромінювати злу енергію та налаштовувати його жителів проти головних героїв. Елізабет і Торн гадають, що маєток може реагувати на незвичні йому речі, вони планують дізнатися, що саме йому не подобається. До місії закоханих приєднуються Сайлес і покоївка Мерсі, компанія в пошуках джерела магії, яке трансформує колись затишний та безпечний дім в царину хаосу.

Брак часу — основна проблема героїв роману *Mysteries of Thorn Manor*, незабаром у маєтку відбудеться пишний бал, прибуде багацько гостей, а «розумний дім» налаштований не зовсім гостинно. Як приборкати величну

садибу в обмежений період часу, коли головна героїня зосереджена лише на вустах Натаніеля? Думки про поцілунок не дають їй спокою, а солодкий смак моменту, коли світ навколо зникне й двоє опиняться наодинці, змушує її серце несамовито битися. Young Adult фентезі від неперевершеної Роджерсон

У роментезі «Таємниці маєтку шипів» Марґарет Роджерсон пропонує спостерігати за зворушливою картиною кохання, кульмінацію якого відтягує зловісний дім. Коли вже такі рідні персонажі авторки досліджують кімнати садиби в пошуках джерела бід, то наштотхуються на ряд химерних відкриттів. Таємниці просочилися в кожную цеглину володіння могутнього чаклуна. Чи вийде в Елізабет зберегти теплі стосунки з Натаніелем, або ж пригода з родовим маєтком Торнів зруйнує те, що так довго будували герої? Купити «Таємниці маєтку шипів» варто всім, хто ще з першої частини серії захопився історією бібліотекарки й відважного чарівника-красеня, а тепер прагне продовжити свою подорож магічним світом. «“Таємниці маєтку шипів” — це несподіваний подарунок читачам, які зрадіють перспективі провести більше часу з улюбленими персонажами з Sorcery of Thorns у безтурботному фентезі, сповненому веселощів, примх і романтики»,

— із відгуку авторки інстаграм-сторінки borgprincess

Розділ перший

— Це не я! — виправдовувався Натаніель, висунувшись із парадних дверей маєтку й безпомічно поглядаючи на лози, які пробивалися вздовж тернових кущів, на живі топіарії, що сновигали садом, і на загрозливий магічний вітер, який завивав довкола маєтку Торнів і закрученим вихором гнав повз будинок листя, гілки та камені з бруківки. — Клянуся нечестивою Бальтазаровою могилою, я нічого не накоїв!

Елізабет скептично глянула на нього.

— Коли ти так говориш, здебільшого буває, що...

— Так, так. Знаю.

— Як тоді, коли на Лорел-авеню раптом почав іти дощ із чайних чашок...

— Мені здається, ми домовилися не згадувати цього.

— А ще того разу, коли блискавка вдарила в одну з веж Магістрату й розстрощила її...

— Я тебе почув. Але зараз у мене не було чергового нічного жахіття, еге ж? Ти б обов'язково помітила.

Вона відчула, що зашарілася.

— Ні, не було.

Натаніель усміхнувся до неї. Він був у самій нічній сорочці, рукави якої майоріли на вітрі. Вітер куйовдив його темне волосся. Юнак був напрочуд вродливий.

— У будь-якому разі, це все напевно ж якось пов'язано із захистом дому. Поглянь, вулиця за воротами має цілком звичайний вигляд.

Дівчина примружилася, намагаючись сягнути поглядом крізь завихрення уламків, і побачила, що Натаніель каже правду. Решта Болиголівського парку насолоджувалася сонячним і спокійним лютневим ранком. Та це не заспокоїло Елізабет. Особливо зважаючи на те, що просто перед вихором зібралася юрба, на чолі якої стояла купка...

— Репортери, — понуро мовив Натаніель.

— Елізабет Книжнице! — захоплено загукали вони, помітивши, що парадні двері відчинилися. — Магістре Торне! Чи не могли б ви

прокоментувати поточну ситуацію? Ви втратили контроль над своєю магією? Чи правда, що ваш демон повернувся?

Натаніель насупився.

— Це матиме вплив на вашу підготовку до балу Зимового Сонцестояння наступного тиж...

Елізабет не почула, про що там ішлося далі, бо Натаніель поспішно потягнув її всередину та різко захряснув двері.

— А знаєш, я вже не так, як раніше, переймаюся всім цим, — сказав юнак трохи згодом, спокійно споглядаючи, як кущі чагарнику пролітають повз вікно передпокою. — Такий краєвид навіть починає мені подобатися.

— Ти не можеш назавжди залишити все так, як є, — завважила Елізабет. — Не забувай, що ми тут у пастці. Ми голодуватимемо. А ще, здається, оте щойно впало з даху.

Натаніель, скориставшись ціпком, розсунув штори трохи ширше, і тієї миті великий шматок цегляної кладки промчав повз вікно. Юрба глядачів заверещала, й усі вони різко пригнулися. Але юнаку це навіть сподобалося.

— О, я впевнений, що в нас достатньо провізії, її вистачить на кілька тижнів. А якщо дах почне протікати, я просто скористаюся магією... Книжнице? — стривожено запитав він. — Куди ти зібралася?

Елізабет не відповіла, бо вже витягнула з піхов Убивцю Демонів і шмигнула за двері.

Та за мить дівчина стрілою примчала назад, а за нею навздогін гналася армія трояндового лозиння, шпичаки якого, завдовжки з кинджали, гнівно клацали, завихрюючись на мармурових кахлях передпокою. Елізабет, у волоссі якої заплуталося листя, ошаленілим поглядом спостерігала за тим, що коїлося довкола.

— Відрубані пагони у них знову відростають! — скрикнула вона, відбиваючись від лозиння.

— А як ти гадала?! — заволав Натаніель. — Це ж чарівні топіарії! Я б сказав тобі це, якби ти не вибігла на вулицю битися з ними просто в піжамі!

Він вичаклював кулю смарагдового полум'я, яке спо-пелило кілька лоз, через що кімната почала сильно смердіти ефірним горінням. Та це не допомогло.

Щойно попіл торкнувся підлоги, досередини ринула нова хвиля лозиння, заповнюючи собою простір.

Воно тягнулося від трояндового куща аж до будинку і ніяк не зупинялося. Елізабет зрубувала лози, а Натаніель обпалював їх вогняними кулями, та пагони все множилися, немов голови гідри. Хід бою змінився лише тоді, коли з коридору вийшла Мерсі, на повні груди верескнула бойовий клич і побила лози мітлою. На якусь мить здавалося, що завдяки ефекту несподіванки це спрацює: шокований, живопліт відступив. Елізабет тої ж миті метнулася до дверей і щосили рвучко зачинила їх, прищепивши один-єдиний гнучкий прутик, який нахабно проповз досередини. Коли ж він уперто не відступав, дівчина відсікла його мечем.

Усі троє нажахано спостерігали за тим, як усе ще живий шматок лози вужем звивався на килимі. Врешті, до Мерсі повернулася здатність раціонально мислити, тож вона накрила його перевернутим сміттєвим відром.

— Що ж, ми застрягли, — зауважила вона, поки відро дрижало й гнівно брязкало по килиму.

— Схоже на те, — бадьоро відказав Натаніель. — Яка жахлива недоречність! Мені знадобляться тижні, щоб вивільнити нас.

Елізабет завмерла, пригадуючи, що саме сказав тоді репортер, і розвернулася до Натаніеля.

— Що воно таке — отой бал Зимового Сонцестояння?

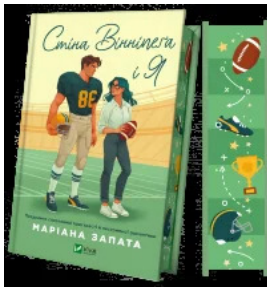
Юнак зосередився був на обрушуванні рукавів від попелу згорілих ліз.

— Повір мені, Книжнице, тобі краще не знати. Уяви, що тебе запхали до старої гамірної чаклунської бальної зали, де зачаровані люстри крапають воском на кожного, кому не сподобалися закуски. А ще тебе до смерті катують нудними годинними бесідами.

— Це світська подія, володарко, — почувся шепіт із коридору.

— Саме так, — мовив Натаніель.

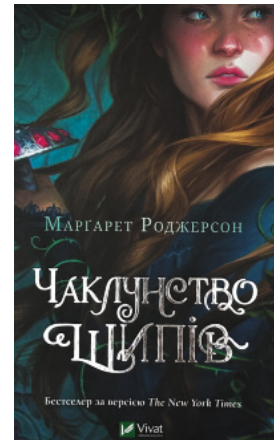
Рекомендована література

Стіна Вінніпеґа і Я (із
ілюстрованим зрізом)

Дрібним шрифтом
(Мільярдери з
Дрімленду #1)

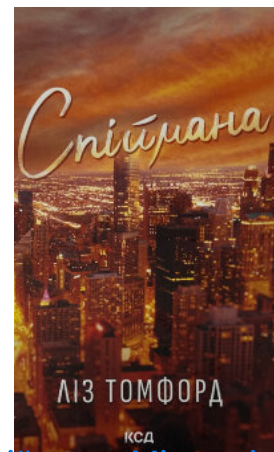
Чаклунство шипів

Зіткнення (За межами
льоду #1) із
ілюстрованим зрізом

Неонові боги (Темний
Олімп #1)

Спіймана. Місто вітрів.
Книга 3

Перейти до категорії
Фентезі

КУПИТИ